

**STRANDLIV
I DEN GRESKE
ØYVERDEN**

**PÅ MILITÆRT
OPPDRAK I
AFGHANISTAN**

**SOMMER MED
GLADIATOR-
SANDALER**

Sandefjords Blad.

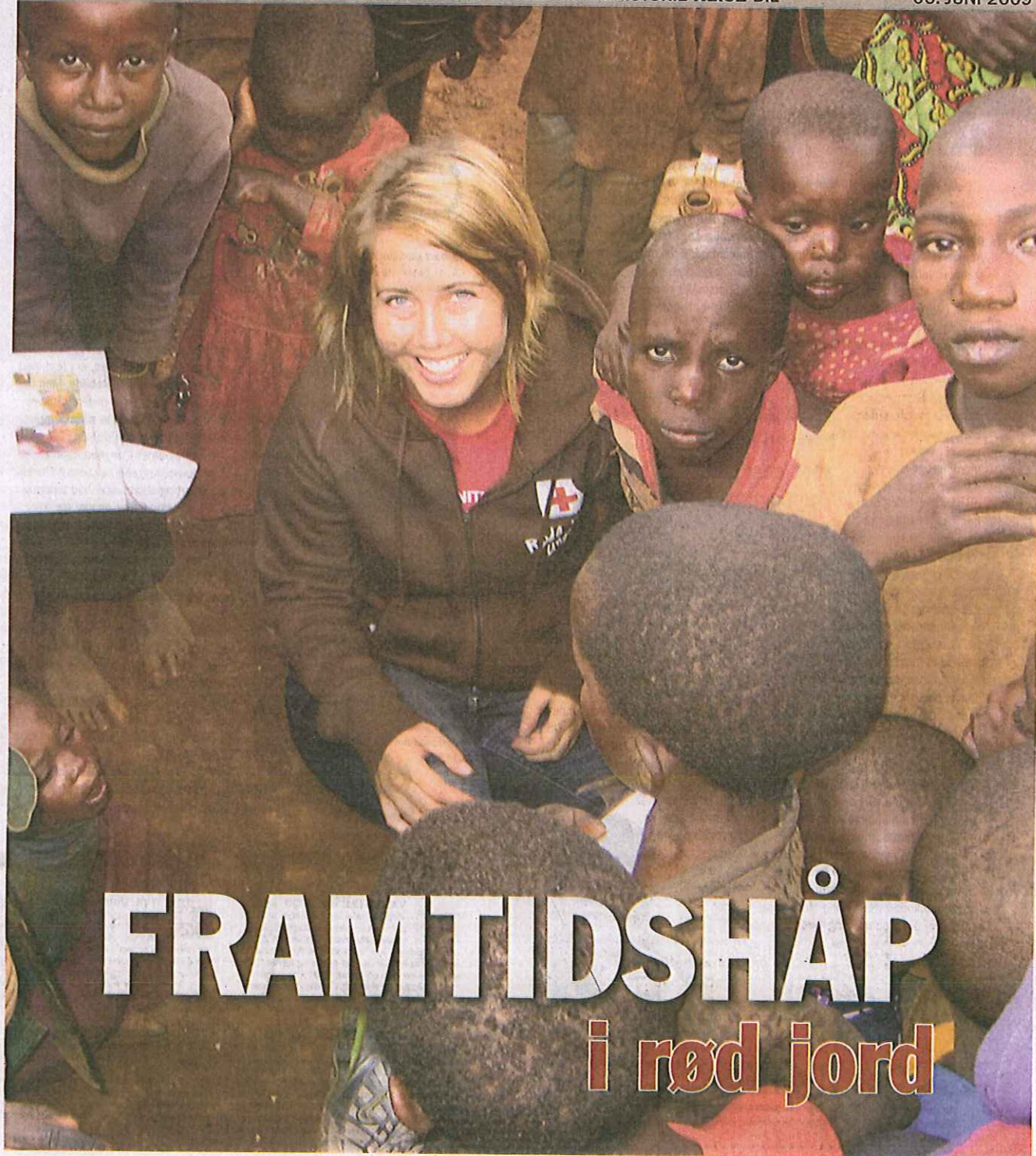
lørdag

”For mange blir da egne barn en motgift mot ensomhet og fremmedgjøring.”

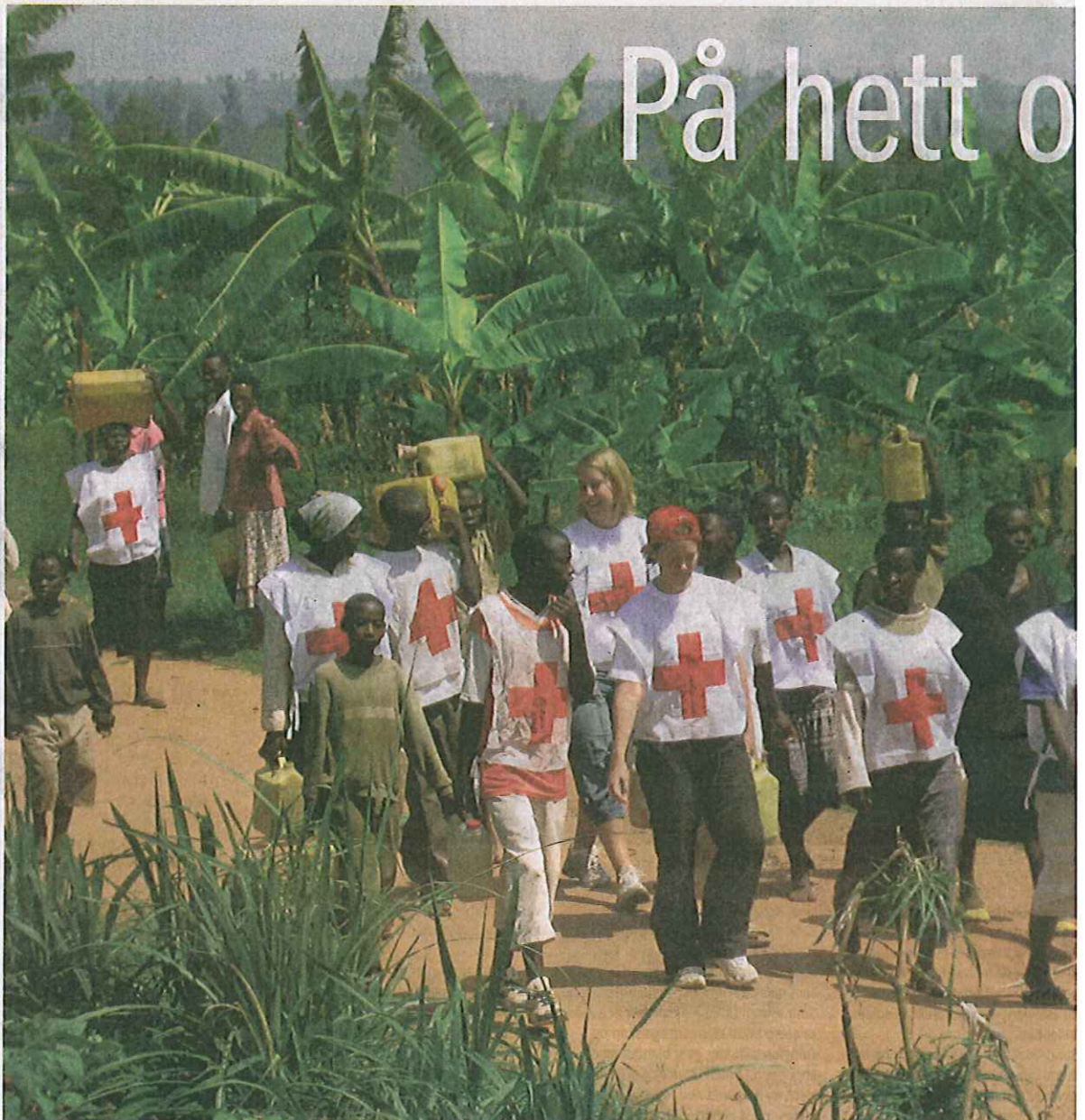
ALF TORES FRITT FRAM

REPORTASJER PORTRETT MAT & VIN BARN KONKURRANSER LOKALHISTORIE REISE BIL

06. JUNI 2009

FRAMTIDSHÅP i rød jord

På hett o

Camilla og Carina jobber fra morgen til kveld i stekende hete på oppdrag for Røde Kors i Rwanda. Kultursjokket ble en opptur.

TEKST:
MARIANNE
HENRIKSEN

Hva er det første som slår deg når du hører Rwanda? Sannsynligheten for at det har noe med 1994 og folkemordet som tok sted er stor, mens verden og folk flest var opptatt med OL på Lillehammer.

ET FRODIG LAND. Man får sjeldent høre om symfonien av grønne frodige åssider ispedd rød jord og de positive tiltakene som tar plass i det lille landet. Det har Camilla Holt Hasle (27) og Carina Vedvik Hansen (26) fått førstehåndskjennskap til det siste året. Sammen med kunnskapen utfordringene landet og menneskene står overfor.

- Kongo og konflikten der får stor plass i media. Det gjør at de daglige

utfordringene og de positive tiltakene til den jevne Rwandeser ofte må vike, sier Carina.

RØDE KORS. Begge jentene er fra Sandefjord, og meldte seg i fjor på et kurs for kurs for Røde Kors Ungdomsdelegater. Selv om de hadde gått på Breidablick ungdomsskole samtidig, kjente de ikke hverandre fra før. Et år med hardt arbeid i en fremmed kultur vil gjøre at de deler noe selv ikke kjæreste og familie i Norge kan sette seg inn i.

- Førsteintrykkene våre var av et utrolig vakkert land, med metaforiske grønne, frodige åssider og intens rød jord. I tillegg til folk som ga oss, og fortsatt gir, mye oppmerksomhet, forteller Camilla.

UNG OG FATTIG. Rwanda er et lite land bestående av cirka 10 millioner mennesker, der nærmere halvparten er

under 18 år. De lever side om side i små landsbyer der mange har en liten jordlapp hvor de dyrker bønner, bananer eller kassava for å brødfø seg og sin familie samt ha muligheten til å tjene noen penger ved salg av overskuddet.

En av grunnene til at Rwanda har en så stor befolkning under 18 år er nettopp hendelsene som fant sted for 15 år siden, i tillegg til ekstrem fattigdom som gir feilernæring og lav levealder, samt dødsfall relatert til malaria og aids.

- Barn som bærer småsøsknene på ryggen, henter vann til husholdningen, jobber i jorda på lik linje som sine foreldre eller eldre søsken; dette er alle hverdagsfenomener her i Rwanda, forteller jentene.

De synes ikke det er så rart at barna må hjelpe til for å få hjulet til å gå rundt, når to tredjedeler av befolkningen i landet lever på under en til to dollar dagen.

BYGGER MURSTEINER. Som Røde Kors Ungdomsdelegater bygger Carina og Camilla bokstavelig talt mursteiner i Rwanda.

- Vi får førstehåndskjennskap til både

problemer og løsninger når vi er her. Mursteinsproduksjon må til for å kunne bygge hus til barn og deres familier, utdeling av skolemateriell og skolepenge til de som ellers står i fare for å slutte på skolen, helseforsikring som gjør at barna kan få medisinsk hjelp om de blir syke og mat dyrket på egne marker. Det er noe av det vi bidrar til for å tilby den yngste befolkningen i Rwanda et bedre liv enn det de til nå har hatt, sier jentene.

En hverdagsutfordring de til daglig prøver å takle er å gjøre seg forstått ved å sjonglere mellom å snakke engelsk, fransk, kinyarwanda og norsk.

Tross nøden i landet er de bevisste på Rwandas største ressurs; glede og håp.

- Positiv tenking med stor stå på vilje blandet med en god dose humor og hardt arbeid gjør at landet stadig gjør nye framskritt på veien mot en bedre framtid, sier Carina.

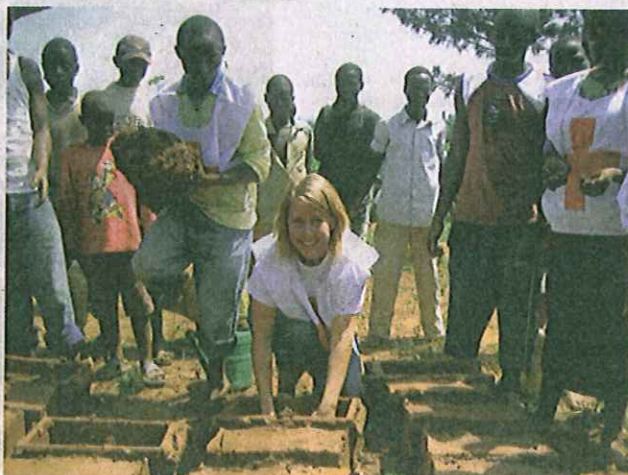
KULTURSJOKK. Det nærmer seg hjemreise for de to som reiste til Rwanda i september. Om en ukes tid trår de på nytt i kjølig norsk jord, med de kontrastene det innebærer.

- Det er veldig rart å tenke på de enorme

odrag i Afrika

Camilla og Carina og en del frivillige har hentet vann fra en vannpumpe stasjon, vann som skal brukes til å lage leire som skal benyttes til å lage mursteiner for å bygge hus.

Her er Camilla sammen med noen av de frivillige damene i Rwanda Røde Kors. De planter trær for å forhindre jorderosjon helt sør i Rwanda, på grensen mot Burundi.

Å male fotgjengerfelt var kanskje ikke hva Camilla og Carina så for seg som Røde Kors-delegater.

Røde Kors Ungdomsdelegat

- ✓ Samarbeidsprosjekt mellom Røde Kors/ Røde Halvmåne, der 8 ungdomsdelegater er i utlandet (2 i hvert av de 4 landene) og 8 utenlandske ungdomsdelegater er i Norge. I 2008/2009 var samarbeidslandene Norge, Rwanda, Sudan, Colombia og Nepal.
- ✓ Gjensidig utveksling gjennom organisasjonsutvikling og kapasitetsbygging er målet med programmet.
- ✓ Man blir ansatt av Norges Røde Kors i ett år, med et utenlandsopphold på ni måneder.
- ✓ Alle kostnader som reise, vaksiner, forsikring, overnatting og lommepenger dekkes.
- ✓ Kriterier for å bli ungdomsdelegat: Må ha erfaring fra Røde Kors, være mellom 21-28 år, samt ha grunnkurs i internasjonalt arbeid.

Hjelpere fra Sandefjord

Camilla Holt Hasle (27 år)

- ✓ Arbeider med rusmisbrukere i Bydel Østernsjo i Oslo Kommune.
- ✓ Utdannet sosionom ved Høgskolen i Sør-Trøndelag. Grunnfag i sosiologi og psykologi fra NTNU.
- ✓ Frivillig erfaring: Røde Kors Ungdom i Trondheim og Oslo som del av aktivt valg gruppa og distriktsstyret, også frivillig i Redd Barna, Studentersamfundet og UKA 03.

Carina Vedvik Hansen (26 år)

- ✓ Master of Philosophy in Childhood Studies (NTNU), Bachelor i samfunnsvitenskapelige fag (NTNU og University of Cape Town).
- ✓ Frivillig erfaring: Røde Kors Ungdom sin Regler i Krig gruppe og 8.mai kampanjen i Trondheim, visumfunksjonær i ISFIT 2007, Mazi same barneprojekt i Cape Town.

store forskjellene i levestandard, vi forventer et lite kultursjokk når vi kommer tilbake til Norge, sier Camilla.

Jentene mener vi nordmenn kan irritere oss over det som kan være bagateller i forhold til utfordringene man møter i Rwanda.

– Det blir nok vanskelig å forholde seg til samtaler der noen klager over at de ikke har den nyeste, kuleste og dyreste buksa eller bilen. Nå innser vi hvor bra helse-, skole- og sanitærsystem vi har i Norge. Nå vet vi å sette pris på det, sier Carina.

Hun gleder seg til rent drikkevann i springen, dusjen og vaskemaskinen, og tenker på folk i Rwanda som må gå flere kilometer for å hente urent drikkevann i gule plastkanner.

En ting er begge jentene sikre på, oppholdet i Rwanda har satt spor i livene deres. Spor de kanskje går opp igjen senere i livet. Når Carina fyller ut sine jobbsøknader, og Camilla er tilbake i sin jobb med rusmisbrukere i Oslo kommune, vil minnene fra tiden i Rwanda bidra til å gi livet et større perspektiv.

Umudugudu meeting after umuganda – her er et møte i et nabolag, som kalles umudugudu, etter en såkalt umuganda (felles dugnadsarbeid) som finner sted en gang i måneden i alle umuduguduer. Etterkant av dugnaden har lokalsamfunnet et møte der de diskuterer det som oppstår dem.